

[Jens Møller]

genlunde balance i tingene, hvorved vi kunne undgå, at vi kom i en situation som den nuværende. Derfor er den indvending altså irrelevant.

Så taltes der også fra økonomiministerens side om indgreb i aftalefriheden mellem arbejdsmarkedets parter. Tja, hvis vi sammenligner det indgreb, der er tale om her, med de indgreb, der har været tale om de to sidste gange, vi har haft overenskomstafslutninger, så må det siges, at disse indgreb har været anderledes radikale end det, vi taler om her. Når vi foreslår dette, så er det netop for derigennem at sikre, at man kan blive fri for disse stadig gentagne indgreb fra det offentlige side, så man igen kan få et arbejdsmarked, der kan fungere stort set uden indgreb fra det offentlige.

Venstres ordfører var, så vidt jeg kunne høre, noget mere positiv over for forslaget, end økonomiministeren var, og det kan da kun glæde mig, at det ikke altid bare er »his master's voice«, vi hører her.

Han har imidlertid heller ikke læst forslaget ordentligt, idet ordføreren går ind på de enkelte satser og siger noget i retning af, at vi uden videre sætter en arbejdsløshedsprocent på 3 og balance i udenrigsøkonomien som det normale. Han har åbenbart ikke lagt mærke til, at der i bemærkningerne til forslaget om disse ting står »f. eks.«. Hele udregningen er altså blot et eksempel. Det kan da også laves på andre måder, men det er for at forklare, hvad vi mener med det, der står i selve teksten, at vi har lavet dette regneeksempel. Alle de forskellige faktorer kan naturligvis ændres, hvis man finder, at nogle andre er bedre til at opnå det, der er formålet med forslaget.

SFs ordfører taler om, at de indefrosne dyrtidsportioner ikke har betydet en nedgang i arbejdsløsheden og en standsning af inflationen eller opbremsning af inflationen. Jeg gad egentlig vidst, hvordan SFs ordfører kan vide noget om, hvordan det ville være gået, hvis disse dyrtidsportioner ikke var blevet indefrosset, men var blevet udbetalt, om så ikke arbejdsløsheden havde været end større og inflationen endnu værre.

Kommunisterne kommer med deres sædvanlige travler, at det ikke er lønningerne alene, der er årsag til arbejdsløsheden; man ligesom skyder os andre i skoene, at det er det, vi mener. Nej, det mener vi ikke. Vi ved,

der er mange andre faktorer, der gør sig gældende, nemlig alle de forskellige omkostningsfaktorer. De er alle sammen med til at skabe den arbejdsløshed. Men lønningerne er også en af årsagerne, og skal vi gribe ind og prøve på at få afskaffet arbejdsløsheden, så må vi gå ind på alle de forskellige områder, hvor vi har mulighed for det.

Jeg vil gerne sige tak til den radikale ordfører. Det var nok det mest positive af de indlæg, der kom fra andre partier. Man synes, det skulle være en lidt anden form. Ja, sådan skal man vel altid sige for ligesom selv at komme lidt med også og bestemme lidt af det. Vi håber, vi kan få et samarbejde i gang om det her.

Retsforbundets ordfører taler om, at en produktionsstigning bør komme lønmodtagerne til gode, uanset om vi har arbejdsløse eller ej. Ja, sådan kan man selvfølgelig se på det, men i kristeligt folkeparti mener vi, at i en sådan situation må produktionsstigningen først og fremmest komme de arbejdsløse til gode. Når vi så har fået dem i arbejde, så kan der blive tale om, at alle vi andre lønmodtagere kan få noget mere ud af det, men det må først komme de arbejdsløse til gode.

Når man har siddet og hørt på alle disse indlæg, kan jeg ikke lade være at mindes en udtalelse, som jeg hørte her i foråret, da dette forslag var fremmet første gang. Det nåede ikke at komme til første behandling, men det var fremsat, og det blev kommenteret fra forskellig side. En redaktør af et venstreblad – jeg citerer efter hukommelsen – sagde noget i retning af, at dette forslag er så godt og rigtigt, at det uden tvivl vil blive afvist af næsten alle de andre, og derfor vil det ikke blive gennemført. Det er jo beklageligt, at han har fået ret.

Formålet med dette forslag er især 3 ting:

For det første at tilnærme lønforhøjelserne til reallønsforhøjelserne. Det er en vigtig ting, for de lønforhøjelser, vi får ud over reallønsforhøjelserne, er jo bare nogle papirpenge, der ikke er noget værd, og som skaffer yderligere arbejdsløshed.

For det andet – og det er måske noget af det vigtigste i dette forslag – at skaffe en afbalancerende faktor i dansk økonomi. Økonomien er meget følsom, og mange faktorer i økonomien er af selvforstærkende art, sådan at vi meget let kommer ind i det, man kalder onde cirkler. Det løber løbsk og bliver værre